

har været gennemført i Thinget. Den ærebe Landsthingsmand kan have Ret i, at naar Udtrykket tages efter Ordene, vilde hans Fortolkning være den rigtige; men det er en Fortolkning, som ikke er bleven fulgt i dette Thing, og jeg kan tilføie, uagtet det ikke kan være det Afgjørende her, heller ikke i det andet Thing. Jeg finder mig altsaa ikke besejret til at afvige fra den Fortolkning, som hidtil er gjort gjældende. — Den ærebe Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun bemærke, at jeg overensstemmende med min Udtalelse i forrige Møde har stillet et Møglingsforslag, som efter min Mening aldeles fuldstændigt vil gjøre Hyldest for den lokale fyenste Interesse i Fjernbanespørgsmaalet, og som paa den anden Side med Hensyn til den hele Fjernbanelinies System og den hele gennemgaaende Trafik ikke vil medføre større Omvei eller større Udgift, end at dette Offer kan bringes, ligesom det ogsaa staaer i god Samklang med, hvad der paa andre Steder i det hele Fjernbanenet er taget Hensyn til, hvor der har været Spørgsmaal om den lokale Interesse. Jeg skal saaledes anbefale dette Forslag til Thingets Vedtagelse og oppebie, hvad Diskussionen forøvrigt maatte give mig Anledning til at udtale.

Strøm: Hvad jeg har at sige til Anbefaling for det første af de af mig stillede Underændringsforslag til Ministerens Hovedændringsforslag, kan jeg sige med saa Ord. Det gaaer ud paa, at der skal indskydes efter Ordet „Middelfart“: „(med en Hestebane til denne Byes Havn)“. Det har bestandig i Beretningerne derom fra Ingeniørerne, som ogsaa under Forhandlingerne baade her og i Folkethinget, været forudsat, at der fra Banens Ombygning i Nærheden af Middelfart vilde blive ført en Hestebane til Byens Havn; men jeg mener, at en saa væsentlig Bestemmelse ikke blot bør findes i Motiverne eller i Bilagene, men at den ogsaa bør staae i selve Loven, og derpaa er det, at mit første Ændringsforslag gaaer ud. — Inden jeg gaaer over til at begrunde mit andet Ændringsforslag, maa jeg

bemærke, at der endnu er et andet Punkt, med Hensyn til Bestemmelsen om, at Banen skal føres til Nærheden af Middelfart, hvorom jeg nok kunde have ønsket at stille et Ændringsforslag, hvorved der gaves en nøiagtigere Bestemmelse af det Punkt, hvor Banen skulde bøies af imod Strib, altsaa af, hvor langt den egentlige Fjernbane skulde føres henimod Middelfart. Da det imidlertid er et Punkt, som mindre egner sig til Optagelse i en Lov, og da der bestandig i Beregningerne er optaget et temmelig fast, jeg kan næsten sige et aldeles fast Punkt, nemlig som det hedder: „tæt Osten for den mindre Landvei til Strib“ eller angivet i Længdemaal: „c. 1400 Alen fra Middelfarts østlige Udkant“, har jeg troet, at det maaskee vilde røbe en Mistænksomhed, som jeg ikke nærer, om man saaledes vilde forsøge at slaae dette fast, og jeg har derfor troet, at man burde nøies med den Opgivelse, der findes i Beretningen, og være sikker paa, at der ikke afviges derfra. — Hvad mit andet Ændringsforslag angaaer, maa jeg tillade mig først at oplyse Thinget om, hvad den egentlige Mening dermed er. Denne er ingenlunde at fastslaae denne Bane fra Gauslunde til Strib, altsaa ikke at fastslaae Strib—Fredericia som endeligt Overgangstred, men derimod kun at give Ministeren en Bemhndigelse til at vælge denne Linie, altsaa med andre Ord, give ham Valget mellem at benytte den saakaldte Albuebane eller den Bane, som Loven af 10de Marts 1861 opstiller. Dette Ændringsforslag udtrykker min ikke ringe Betænkelse ved at gaae ind paa Lovforslaget, som det foreligger for os med Ministerens Ændringsforslag, en Betænkelse, som ikke længere reiser sig fra lokale Hensyn, idet jeg maa indrømme, at Alt, hvad Middelfart og det nordvestlige Thyen kan forlange, er opfyldt ved Ændringsforslaget, men som jeg derimod har med Hensyn til Overfartstredet. Jeg udtalte denne Betænkelse, skjøndt noget svagere, end jeg egentlig tænkte, ved første Behandling; men den blev ikke lidet forstærket ved de Ytringer, der saaldt fra min ærebe Sidemand, den 1ste Landsthingsmand for 11te Kreds (Kosensørn-Teilmann). Derfor dette andet Underændringsforslag maatte blive vedtaget af Landsthinget, mener jeg, at vi derved sige, at vi give Regje-